

El carrer d'en Tomàs Mieres

274

Una imatge del carrer d'en Tomàs Mieres

El carrer d'en Tomàs Mieres s'estén entre la ronda d'en Ferran Puig i la carretera de Santa Eugènia, i és travessat pel bell mig, de punta a punta, pel pas elevat del tren. A mig camí connecta amb el carrer del Porvenir, al qual havia pertangut fins a l'any 1930, quan se'n segregà aquest tram que estem historiant.

El nom actual —ja diferenciat del carrer del Porvenir— prové de l'acord municipal de data 17 de gener de l'any 1930, i el seu recorregut coincideix durant anys i panys amb el de la via del ferrocarril de Madrid-Saragossa-Alacant, que comptava amb un pas a nivell amb barrera a la cruïlla amb el carrer de Santa Eugènia, el qual produïa un embús del trànsit impressionant. La supressió d'aquest pas i l'elevació de la via del tren produí un canvi absolut en la fesomia del carrer d'en Tomàs Mieres.

Actualment el primer tram del carrer és sense edificar a la banda que limita amb el carrer d'en Bernat Boadas, i a partir de l'encreuament amb el carrer d'en Ramon Turró ambdues bandes pertanyen ja a Tomàs Mieres. A mig camí és travessat per la sèquia Monar, que inicia en aquest punt un recorregut subterrani i que hom pot superar mitjançant un pont que és versemblant que

dati de l'època del pas del ferrocarril.

El carrer és sense urbanitzar, ple de clots, fosc, sense voreres ni paviment, i ple de cotxes que hi han trobat un aparcament cèntric i encara poc conegut. La resta del carrer voreja a mà esquerra amb els darreres de cases del carrer de Sta. Eugènia i una tanca, i a partir de la cruïlla amb el carrer del Porvenir hi ha a ambdues bandes un seguit de cases molt modestes, de pedra.

— UN JURISCONSULT EMINENT —

Tomàs Mieres (Girona, 1400—Barcelona, 1474), estudià dret a Bolonya i a Montpeller, i al seu retorn a Girona exercí el càrrec de jutge ordinari de la ciutat. Conseller i fiscal patrimonial d'Alfons el Magnànim, l'any 1430 recollia en un sol text els escrits de dret gironí que corrien dispersos, i el 1439 els donà forma definitiva amb el títol «*Usantiae et consuetudines civitatis et diocesis Gerundae*» obra fonamental del dret gironí que posteriorment ha estat analitzada detingudament per Ferran Valls i Taberner i per Jaume Cots.

Malgrat tot, la seva obra fonamental l'escrigué entre els anys 1442 i 1465, sota el títol «*Apparatus super constitutionibus Cathaloniae*», que en opinió

d'historiadors del dret del prestigi de G. Brocà i J.M. Pons i Guri constitueix el més complet recull i interpretació relatiu a les Constitucions de Catalunya. La seva obra ha estat fruit de diverses edicions d'ençà del segle XVI.

— UNA FUNDICIÓ TRADICIONAL —

Al carrer Tomàs Mieres es troba situada una de les empreses familiars amb més tradició en el camp de la metal·lúrgia gironina: es tracta de la Fundició Alberch, regentada per Francesc Xavier Alberch i Comas, antic regidor de l'Ajuntament i membre actiu de l'Associació de Pessebristes i

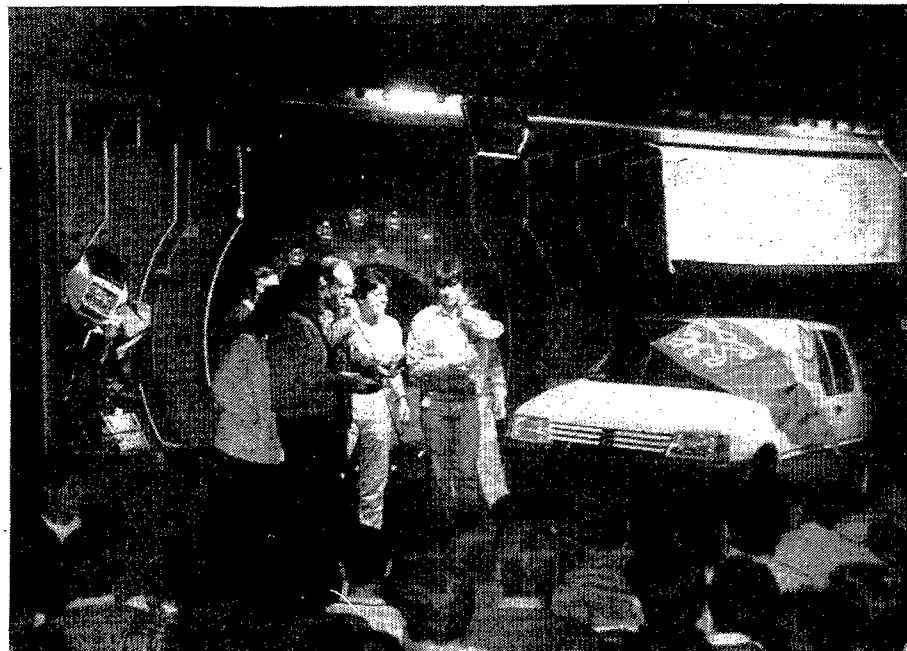
de l'Associació Filatèlica.

L'empresa fou creada a començaments d'aquest segle, quan l'indret on és ubicada rebia el pintoresc nom de «afores de la Porta d'Alvarez», que posteriorment es batejà com a carrer d'en Tomàs Mieres, si bé el seu trajecte aleshores quedava aturat a l'altura de l'actual carrer del Porvenir. És més tard —amb motiu de la construcció del pas elevat— quan hom procedeix a l'expropiació del terreny que agafe des del carrer Porvenir fins a la ronda d'en Ferran Puig, que fins aquells moments era ocupat per dos patis —un cobert i l'altre descobert— propietat de l'esmentada empresa. És per això que l'accés a aquest carrer, fins a la realització de les obres del pas del tren, s'havia de fer

forçosament pel carrer Porvenir; per l'altra banda, una tanca d'obra el separava de les vies del ferrocarril.

La foneria ocupa un part del tram dret del carrer, i es dedica principalment a la fosa i a la construcció de màquines hidràuliques i per a la indústria papera, així com turbines. Antigament realitzà una part dels artístics fanals de l'enllumenat públic, com els de la Rambla —ara situats a Padret— i els del passeig de Canalejas, així com diverses escultures d'entre les quals cal destacar la carcassa del conegut àngel de la Catedral, així com el giny que en permet els moviments.

Ramon Alberch i Fugueras.

GERAUTO, S.A.
Concessionari Peugeot Talbot

GATZARA

ANGLÈS

MOTOS AURADELL
GIRONA

Ha plogut molt d'ençà que, el 27 de març de 1.967, s'obrien per primera vegada les portes d'una petita sala de festes que, amb el nom ben expressiu de «la Gatzara», pretenia entrar a formar part d'un món encara reduït a les nostres comarques com era el de l'espectacle i les sales de festes. Són moltes les actuacions i els artistes de gran relleu nacional que han passat per l'escenari de la Gatzara en aquest període. Noms tan populars com Julio Iglesias, Miquel

Ríos, Karina, Víctor Manuel, Camilo Sesto i fins un popular Demis Rousos delectaven tots els amics de la bona música i de la bona companyia. Però passen els anys, i seguint la bona línia, i després de sofrir una sèrie de transformacions, renovacions, i després d'incorporar amb gran èxit una sala

de cinema dintre del complex, hem pogut arribar a complir divuit anys de vida, a què arribem plens de força, d'èxits i amb un grup de persones que, junt amb unes instal·lacions de so immillorables, lumínoteca espectacular, pantalla supergegant i videotape i recolzats en una estructura que ens

permet oferir uns amplis serveis de snack-bar, sala de tv, sala de projeccions, etc., ens permet estar en l'avantguarda actual i conservar aquest caràcter d'actualitat i bon servei que ens caracteritza.

La Gatzara va voler celebrar el seu divuitè aniversari amb un conjunt d'activitats englobades en

els mesos de març i abril. Es va començar el passat 23 de març amb la superactuació del grup de techno espanyol Olé Olé. La celebració de l'aniversari, pròpiament, va tenir lloc aquesta fi de setmana, dies 30 i 31 de març; s'hi va lliurar un magnífic Peugeot 205 i una moto Honda 74 cc Hurricane. S'acabarà el 21 d'abril, amb l'actuació d'un altre dels grans grups nacionals com és LA UNIÓN.